

Т.С. (09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії), канд. політ. наук, доц. Петров П.Г. (23.00.02 – політичні інститути та процеси); д-р політ. наук, проф. Ставченко С.В. (23.00.01 – теорія та історія політичної науки); д-р філос. наук, канд. соціол. наук, доц. Ходус О.В. (09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії; 22.00.01 – теорія та історія соціології); д-р філос. наук, доц. Шаталович О.М. (09.00.05 – історія філософії); д-р політ. наук, проф. Шуліка А.А. (23.00.01 – теорія та історія політичної науки); канд. політ. наук, доц. Щербак В.М. (23.00.02 – політичні інститути та процеси).

Відсутній: канд. політ. наук, доц. Тимченко М.М.

Запрошені: Воевудський О.В. (здобувач).

Порядок денний: розгляд і обговорення дисертаційної роботи Воевудського Олександра Вадимовича, представленої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 052 Політологія.

Тема дисертації: «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку», яка затверджена Вченою радою Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара 18.11.2021 р. (протокол № 05).

Науковий керівник: канд. політ. наук, доц. М. М. Тимченко (23.00.02 – політичні інститути та процеси).

Підготовка здобувача третього рівня вищої освіти здійснюється за акредитованою освітньо-науковою програмою «Політологія» зі спеціальності 052 Політологія (Сертифікат про акредитацію освітньої програми № 2372, дійсний до 01.07.2027 р.)

СЛУХАЛИ:

Обговорення дисертації аспіранта 4-го року навчання Воевудського Олександра Вадимовича на тему: «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 052 Політологія.

Перевірку на плагіат здійснювала комісія у складі: канд. філос. наук, доц., доцент кафедри філософії Вершина В.А.; канд. політ. наук, доц., доцент кафедри міжнародних відносин Петров П.Г.; канд. соціол. наук, доц., доцент кафедри політології, соціології та публічного управління Гудзенко О.З. За результатами перевірки дисертаційної роботи на плагіат програмою «Strike Plagiarism» зроблено висновок: дисертаційна робота Воевудського О.В. має достатній рівень унікальності (98 %) і може бути допущена до захисту.

Роботу було розглянуто трьома фаховими-експертами: д-р політ. наук, проф. В.В. Кривошеїн (23.00.01 – теорія та історія політичної науки); д-р політ. наук, А.А. Шуліка (23.00.01 – теорія та історія політичної науки).

Робота виконана на 215 сторінках і містить такі складові частини: анотація, зміст, вступ, основна частина, висновки, список використаної літератури, додатки.

Для викладення основних положень дисертації, що розглядається, слово надається аспіранту О.В. Воевудському. Будь-ласка, регламент виступу – до 20 хвилин.

Аспірант О.В. Воєвудський:

Шановний головуєчий, шановні члени міжкафедрального семінару!

Представляю дисертаційне дослідження на тему: «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку». Робота виконана на кафедрі політології, соціології та публічного управління Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. Науковий керівник – кандидат політичних наук, доцент Тимченко Михайло Михалович.

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що Глобальна адженда сталого розвитку, визначена Організацією Об'єднаних Націй, стала ключовим орієнтиром для країн у боротьбі з такими викликами, як зміна клімату, економічна нерівність та соціальна несправедливість. Для України, яка перебуває у стані політичного та економічного переходу, зіткнувшись із військовим конфліктом, корупцією та економічною нестабільністю, інтеграція принципів сталого розвитку в процес політичної модернізації є не лише корисною, а й життєво необхідною.

Це може забезпечити структурований шлях до досягнення довгострокової стабільності, процвітання та стійкості, особливо в умовах прагнення до європейської інтеграції та пост воєнної відбудови. В останні роки Україна стикається з низкою викликів, які випробовують її політичну, економічну та соціальну системи. Війна на сході країни, що триває з 2014 року та ескалувала у 2022 році, спричинила значні екологічні та економічні збитки, зокрема забруднення ґрунтів, руйнування інфраструктури та переміщення мільйонів людей. Системна корупція підриває довіру до інститутів та міжнародних партнерів, а економічна нестабільність, позначена високою інфляцією та безробіттям, ускладнює реалізацію довгострокових стратегій розвитку. У таких умовах традиційні моделі економічного зростання виявляються недостатніми, тоді як сталий розвиток, з його акцентом на балансі між економічним зростанням, соціальною справедливістю та екологічною стійкістю, пропонує цілісну платформу для вирішення цих багатогранних проблем.

Проте реалізація Цілей сталого розвитку в Україні залишається фрагментованою через інституційні слабкості та брак скоординованих зусиль. Відповідальність за впровадження ЦСР розподілена між численними державними органами, що призводить до неузгодженості дій та неефективного використання ресурсів. Війна та економічна криза обмежують фінансові можливості, а корупція та бюрократична неефективність перешкоджають прозорому управлінню.

Водночас є певні успіхи, такі як реформи в енергетичному секторі, спрямовані на перехід до відновлюваних джерел енергії, та активність громадянського суспільства у просуванні екологічних ініціатив. Україна на сьогодні має сформовану інституційну модель імплементації Цілей сталого розвитку, але її ефективність це дискусійне питання. Також даються в знаки регіональні диспропорції, недостатня комунікація між регіонами, громадами та центром у питаннях сталого розвитку, ускладнюють рівномірне впровадження ЦСР. Таким чином, є нагальна потреба дослідити, як політична модернізація може бути використана для ефективного реалізації цих цілей, враховуючи унікальний контекст України.

Мета роботи полягає у аналізі взаємозв'язку між політичною модернізацією

та глобальною аджендою сталого розвитку в контексті сучасної України.

Досягнення поставленої мети передбачає необхідність вирішення наступних завдань:

- з'ясувати основи сталого розвитку та їх імплікації для політичної модернізації України;
- проаналізувати значення політичних інститутів у контексті імплементації сталого розвитку в Україні;
- виявити основні проблеми та бар'єри на шляху інтеграції Цілей сталого розвитку у політичну систему України;
- дослідити міжнародний досвід реалізації сталого розвитку та адаптувати його до українських реалій;
- розробити перелік пропозицій і рекомендацій для вдосконалення моделі впровадження Цілей сталого розвитку в Україні

Об'єктом дослідження є трансформація політичних систем у контексті глобальних стратегій сталого розвитку та національних особливостей.

Предмет дослідження – політична модернізація сучасної України як процес узгодження національної політики з глобальною аджендою сталого розвитку через реформування інституцій, управлінські механізми та фінансові інструменти в умовах кризових викликів і прагнення до європейської інтеграції.

Методи дослідження:

Методологічною основою дослідження є поєднання загальнонаукових і спеціальних методів наукового пізнання, що забезпечують комплексний аналіз взаємозв'язку між політичною модернізацією України та глобальною аджендою сталого розвитку. Вибір методів зумовлений багатогранністю об'єкта і предмета дослідження, необхідністю інтеграції теоретичних і емпіричних підходів, а також урахуванням специфічного контексту України – воєнного стану, економічної нестабільності та прагнення до європейської інтеграції. Методологія базується на принципах системного аналізу, міждисциплінарності, порівняльного підходу та емпіричного узагальнення, що дозволяє дослідити інституційні, управлінські та фінансові аспекти реалізації Цілей сталого розвитку у процесі політичної модернізації.

- Системний аналіз застосовується для розгляду політичної модернізації та сталого розвитку як цілісних систем із взаємопов'язаними компонентами – екологічним, економічним, юридичним, соціальним і політичним вимірами. Цей метод дозволяє виявити системні взаємозв'язки між інститутами, політиками та зовнішніми факторами (війна, міжнародна співпраця), а також оцінити їхній вплив на ефективність реалізації ЦСР. Наприклад, він використовується для аналізу взаємодії національного, регіонального та місцевого рівнів управління в запропонованій національній моделі сталого розвитку;

- Міждисциплінарний підхід є ключовим для інтеграції знань з екології, економіки, права, соціології та політології, що відповідає міждисциплінарній природі сталого розвитку. Цей метод застосовується для аналізу теоретичних основ (Розділ 1), де синтезуються концепції екологічної модернізації, зеленої економіки, соціаль-

ної справедливості та демократичного врядування, а також для обґрунтування їхньої ролі в політичній модернізації України;

- Аналіз і синтез використовуються для розкладання складних явищ (наприклад, інституційної фрагментації чи економічної нерівності) на складові та подальшого узагальнення отриманих даних у цілісну картину. Аналіз застосовується для оцінки поточного стану реалізації ЦСР, а синтез – для розробки національної моделі, що поєднує інституційні, управлінські та фінансові аспекти;

- Порівняльний метод (компаративістика) слугує для зіставлення міжнародного досвіду сталого розвитку (Скандинавія, Німеччина, Коста-Рика, Китай) з українськими реаліями. Він дозволяє виявити адаптивні стратегії, такі як прозоре управління чи зелена трансформація, та оцінити їхню доцільність для України з урахуванням її унікальних викликів (війна, пострадянська спадщина) і можливостей (природні ресурси, міжнародна підтримка);

- Історичний метод застосовується для аналізу еволюції сталого розвитку як концепції (від доповіді Брундтланд 1987 року до ЦСР 2030) та політичної модернізації імплементації ЦСР в Україні. Він допомагає простежити вплив історичних подій, таких як відновлення незалежності та децентралізація 2014 року, на сучасний стан інституцій і їхню спроможність інтегрувати принципи сталого розвитку.

Наукова новизна дослідження репрезентована такими положеннями:

Вперше:

- розроблено трикомпонентну національну модель сталого розвитку для України. Сутність новизни полягає у створенні концептуальної інституційної архітектури для реалізації ЦСР в Україні, яка полягає у координації інституційних ресурсів та заусиль на національному та регіональному рівні. Запропонована модель є унікальною через урахування кризових обставин в Україні, інтеграцію централізованих інституціональних зусиль із децентралізованою регіональною специфікою та міжсекторальною взаємодією, що робить її відмінною від попередніх підходів, які зосереджувалися на фрагментарному управлінні;

- оцінено вплив війни на інтеграцію принципів сталого розвитку в політичну модернізацію. Новизна полягає у системному аналізі того, як війна впливає на процеси модернізації та сталого розвитку в Україні, охоплюючи екологічні, економічні та соціальні наслідки конфлікту. Цей аналіз розглядає війну як багатогранний фактор, який одночасно ускладнює і стимулює трансформацію політичної системи через необхідність адаптації до кризових умов;

- виявлено синергію між екологічними, економічними та соціальними викликами в умовах війни. Новизна полягає у виявленні синергії між екологічними, економічними та соціальними викликами в умовах воєнного конфлікту, що впливають на процеси модернізації та сталого розвитку. Дослідження охоплює екологічні, економічні та соціальні аспекти, визначаючи їх як взаємопов'язану систему, ефективність якої прямо впливає на досягнення Цілей сталого розвитку;

Уточнено:

- значення інтеграції екології, економіки, права, соціології та політології для

розробки стратегій сталого розвитку. Уточнено сутність міждисциплінарного підходу як основи для створення адаптивних політичних стратегій в Україні, підкреслено його роль у подоланні фрагментації знань і формуванні цілісного бачення сталого розвитку;

- зміст поняття "екологічна модернізація". Уточнено теоретичне розуміння екологічної модернізації, розширивши його від традиційного фокусу на зелені технології до ширшого контексту, що включає реагування на антропогенні катастрофи і необхідність відновлення екосистем у воєнний період. Це уточнення є сутнісним, оскільки адаптує концепцію до специфічних екологічних викликів України;

- набір ключових бар'єрів і можливостей, що впливають на інтеграцію ЦСР. Уточнено перелік і характер бар'єрів та можливостей, із деталізацією їхнього впливу на інституційну спроможність. Новизна полягає у конкретизації цих факторів у кризовому контексті, що відрізняє їх від загальних оцінок у стабільних країнах;

Набуло подальшого розвитку:

- підходи до аналізу функцій політичних інститутів у впровадженні ЦСР. Розвинуто розуміння ролі політичних інститутів, через деталізацію їхньої трансформації в умовах реалізації ЦСР, зокрема шляхом створення трансформаційної моделі. Цей розвиток поглиблює попередні дослідження, додаючи акцент на адаптивність інститутів до кризових умов і міжсекторальну координацію;

- використання міжнародних кейсів для адаптації до українських умов. Набуло розвитку практичне застосування міжнародного досвіду через конкретні рекомендації для України, такі як цифрова прозорість, відновлювана енергетика та швидка мобілізація ресурсів у поствоєнний період. Це розширює попередні порівняльні аналізи, адаптуючи їх до унікального контексту України;

- Ідея децентралізації як основи локалізації ЦСР. Розвинуто концепцію децентралізації як інструменту сталого розвитку, із деталізацією механізмів залучення громад і регіональних рад до реалізації ЦСР. Цей розвиток підкреслює синергію між локальною автономією та національною координацією, поглиблюючи попередні уявлення про децентралізацію в Україні.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості їх використання для вдосконалення політичної системи України через інтеграцію принципів сталого розвитку в процеси модернізації, що є особливо актуальним в умовах війни, економічної нестабільності та прагнення до європейської інтеграції. Дослідження пропонує конкретні інструменти, стратегії та рекомендації, які можуть бути застосовані органами державної влади, місцевими громадами та громадянським суспільством для підвищення ефективності реалізації ЦСР, подолання кризових викликів і забезпечення стійкого майбутнього країни.

Апробація результатів дослідження була здійснена на таких науково-практичних конференціях: ІХ Всеукраїнській науково-практичній конференції з міжнародною участю «Придніпровські соціологічні читання» (м. Дніпро, 18 жовтня 2024 р).

Публікації. За темою дисертації опубліковано у 5 наукових працях, з них: 4 наукові статті, які опубліковані у фахових наукових видання України із політології.

Дякую за увагу!

ЗАПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ

д-р політ. наук, проф. Шуліка А.А. (23.00.01 – теорія та історія політичної науки): Чому ви вважаєте міждисциплінарний підхід ключовим у вашому дослідженні?

Аспірант О.В. Воєвудський: Дякую за Ваше питання! Дисертаційна робота переважно зосереджена на аналізі політичної модернізації України в контексті сталого розвитку, тому міждисциплінарний підхід відіграє центральну роль у дослідженні. Зокрема, при дослідженні взаємозв'язку екологічних, економічних, юридичних, соціальних і політичних вимірів сталого розвитку я виходив з того, що інтеграція знань із різних дисциплін дозволяє створити цілісне бачення та ефективні рішення для складних глобальних викликів, таких як зміна клімату та соціальна нерівність.

Д-р політ. наук, проф. Ставченко С.В. (23.00.01 – теорія та історія політичної науки): Як ваша модель вирішує проблему інституційної фрагментації?

Аспірант О.В. Воєвудський: Дякую за Ваше питання! Запропонована в дисертації трикомпонентна модель, що включає Національну Раду зі сталого розвитку (НРСР), Національне Агентство зі сталого розвитку (НАСР) та Фонд сталого розвитку, спрямована на подолання інституційної фрагментації шляхом централізації координації та чіткого розподілу функцій. НРСР забезпечує стратегічне планування та міжсекторальну взаємодію, НАСР відповідає за оперативне впровадження і моніторинг, а Фонд гарантує прозоре фінансування, зменшуючи дублювання повноважень та підвищуючи ефективність реалізації Цілей сталого розвитку.

Канд. соціол. наук, доц. Бойко В.А. (22.00.01 – теорія та історія соціології): Яке практичне значення має запропонована вами модель імплементації Цілей сталого розвитку?

Аспірант О.В. Воєвудський: Дякую за Ваше питання! запропонована в дисертації трикомпонентна модель імплементації Цілей сталого розвитку, що включає Національну Раду зі сталого розвитку (НРСР), Національне Агентство зі сталого розвитку (НАСР) та Фонд сталого розвитку, має значне практичне значення для модернізації політичної системи України. Модель забезпечує централізовану координацію зусиль, підвищуючи прозорість та ефективність управління через чіткий розподіл стратегічних і операційних функцій. НРСР формує довгострокові стратегії, НАСР реалізує проекти на місцях, а Фонд гарантує стабільне та прозоре фінансування. Це сприяє залученню громад, бізнесу й міжнародних партнерів, а також створює основу для післявоєнного відновлення з акцентом на зелену економіку, соціальну інклюзивність та адаптацію до європейських стандартів, посилюючи стійкість і конкурентоспроможність України.

Д-р філос. наук, канд. соціол. наук, доц. Бродецька Ю.Ю. (09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії; 22.00.01 – теорія та історія соціології): Які

перспективи України у досягненні Цілей сталого розвитку до 2030 року?

Аспірант О.В. Воевудський: Дякую за Ваше питання! Перспективи України у досягненні Цілей сталого розвитку до 2030 року є обнадійливими, але залежать від подолання ключових перешкод, таких як тривала війна, економічна нестабільність, інституційна фрагментація та корупція. Війна відтягує значні ресурси на гуманітарні потреби та відновлення інфраструктури, обмежуючи фінансування проєктів сталого розвитку. Економічна нестабільність ускладнює інвестиції в зелену економіку та соціальні програми, а інституційна фрагментація призводить до дублювання зусиль і неефективної координації між органами влади. Корупція підриває довіру до інститутів і гальмує прозорий розподіл ресурсів. Проте європейська інтеграція відкриває доступ до фінансової та технічної підтримки, а децентралізація сприяє локалізації ЦСР, залучаючи громади до реалізації проєктів, адаптованих до місцевих потреб. Післявоєнне відновлення створює унікальну можливість для впровадження зелених технологій, енергоефективності та інклюзивних соціальних ініціатив. За умови політичної волі, посилення антикорупційних заходів і ефективної координації між урядом, бізнесом, громадянським суспільством та міжнародними партнерами, Україна має потенціал досягти значного прогресу в реалізації ЦСР і стати регіональним лідером у сталому розвитку.

ВИСТУП НАУКОВОГО КЕРІВНИКА:

Канд. політ. наук, доц. Тимченко М.М.: Воевудський Олександр Вадимович закінчив магістратуру на кафедрі Політології Дніпровського національного університету ім. Олесея Гончара у 2021 році з відзнакою. Під час навчання в університеті Воевудський О.В. проявив себе як старанний студент, про що свідчить високі показники виконання навчальної програми та участь у науково-практичних конференціях.

З 23.09.2021 р. по теперішній час Воевудський О.В. навчається в аспірантурі Дніпровського національного університету ім. Олесея Гончара за спеціальність 052 Політологія. За цей час аспірант у повному обсязі виконав освітньо-наукову програму та вчасно підготував до захисту дисертаційне дослідження на тему “Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку”.

Упродовж навчання Воевудський О.В. проявив себе як допитливий дослідник, оволодівши необхідними теоретичними знаннями та практичними навичками, достатніми для вивчення питань політичної науки й внесення у неї наукових новацій. Результати його досліджень, викладені в дисертації, є актуальними, мають наукову новизну, а також теоретичне й практичне значення.

У процесі проведення дисертаційного дослідження, підготовки дисертації та виконання індивідуального плану наукової роботи Воевудський О.В. проявив себе пунктуальним студентом, що відповідально ставиться до своїх обов'язків і має чітку мету в діяльності. Також він продемонстрував вміння вирішувати нові наукові задачі та довів, що володіє сучасними методами наукових досліджень.

Метою дисертаційного дослідження Воевудського О.В. є визначення шляхів

політичної модернізації України шляхом інтеграції принципів сталого розвитку, закладених у сучасному порядку денному, для створення ефективної національної моделі політичного управління. Для досягнення поставленої мети успішно вирішена низка наукових задач, а саме з'ясувати теоретико-методологічні засади дослідження політичної модернізації у вимірі сталого розвитку в сучасних політологічних підходах; розкрити інституційну структуру політичних процесів, що сприяють модернізації України відповідно до принципів сталого розвитку; виявити етапи модернізації політичної системи як частини адаптації до глобальних стандартів сталого розвитку; встановити значення національного та місцевого рівнів політичного управління у впровадженні цілей сталого розвитку; визначити результати політичної модернізації для зміцнення демократичних інститутів та ефективності державного управління; розкрити оптимальні підходи для вивчення факторів, що впливають на політичну модернізацію України в умовах глобальної адженди сталого розвитку. Цінність отриманих результатів полягає у можливостях розширення та удосконалення підготовки фахівців у сфері державного управління, політології та сталого розвитку. На основі проведених досліджень можуть бути розроблені нові навчальні дисципліни, такі як «Політична модернізація», «Сталий розвиток і політика», «Проектний менеджмент у сфері сталого розвитку» та «Інституційні трансформації».

Дисертаційна робота відповідає напряму держбюджетної науково-дослідної роботи Дніпровського національного університету ім. Олеся Гончара:

Основні матеріали дисертаційної роботи відображено у 4 вітчизняних фахових виданнях категорії Б та апробовано шляхом доповіді на назці науково-практичних конференцій.

Усі результати, які отримані здобувачем та наведені в дисертаційній роботі, отримані ним особисто. Ідеї та елементи наукових праць інших науковців супроводжуються посиланнями на авторів та джерела інформації. Особистий внесок Воевудського О.В. наведено у списку опублікованих робіт за темою дисертації.

На підставі вищенаведеного та особистого досвіду спілкування та роботи зі здобувачем можна зробити висновок, що за своєю актуальністю, обсягом виконаних досліджень, науковою новизною, достовірністю одержаних результатів, обґрунтованість висновків, оформленням роботи, оприлюдненню та апробації отриманих результатів дисертація Воевудського О.В. на тему "Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку" відповідає кваліфікаційним вимогам щодо дисертації на здобуття вченого ступеня доктора філософії, викладеному у "Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії" затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. №44 (із змінами), а її автор Воевудський Олександр Вадимович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 052 Політологія.

ВИСНОВКИ ФАХІВЦІВ-РЕЦЕНЗЕНТІВ:

Д-р політ. наук, проф. В.В. Кривошеїн (23.00.01 – теорія та історія політичної науки): Дисертація О.В. Воевудського на тему «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку» присвячена актуальному завданню сучасної політичної науки – аналізу взаємозв'язку між політичною модернізацією України та глобальними цілями сталого розвитку (ЦСР). У роботі здійснено комплексне дослідження трансформації політичних інститутів України, розроблено трикомпонентну національну модель реалізації ЦСР, а також запропоновано практичні рекомендації для їх імплементації. За результатами дослідження виявлено ключові бар'єри, зокрема інституційну фрагментацію, економічну нестабільність та вплив війни, окреслено їх причини та сформульовано пропозиції щодо їх подолання, спрямовані на забезпечення сталого майбутнього країни.

Проаналізувавши текст дисертації О.В. Воевудського та його опубліковані праці, констатуємо, що наукові положення та висновки роботи є обґрунтованими, що підтверджується повнотою публікацій основних результатів (5 наукових статей, у т.ч. 4 у фахових виданнях) та апробацією на конференціях (зокрема, ІХ Всеукраїнська науково-практична конференція «Придніпровські соціологічні читання», Дніпро, 2024). Дисертація має ґрунтовну джерельну базу (149 позицій) і використовує комплекс методів, включаючи системний аналіз, міждисциплінарний підхід, порівняльний аналіз, кейс-стаді, статистичний аналіз, аналіз документів та експертні інтерв'ю, що забезпечує всебічний підхід до дослідження.

Результати дисертації О.В. Воевудського можуть бути використані в освітньому процесі при викладанні дисциплін, таких як «Політична модернізація», «Публічна політика», «Екологічна політика», «Управління сталим розвитком», а також у практичній діяльності органів державної влади, зокрема Верховної Ради, Кабінету Міністрів, місцевих громад, та міжнародних організацій для реалізації ЦСР в Україні.

Структура дисертаційної роботи є логічною та відповідає поставленій меті й завданням. Текст містить анотації українською та англійською мовами, вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел та додатки. У вступі обґрунтовано актуальність теми, розкрито зв'язок із науковими програмами, сформульовано мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, описано методи, емпіричну базу, наукову новизну, практичне значення, апробацію результатів, публікації, особистий внесок здобувача та структуру роботи.

У першому розділі «Теоретико-методологічні засади дослідження політичної модернізації у вимірі сталого розвитку» автор систематизував міждисциплінарні основи сталого розвитку, визначив політологічні пріоритети та методологічні підходи до аналізу політичної модернізації, інтегруючи знання з екології, економіки, права, соціології та політології.

У другому розділі «Політико-інституційні засади впровадження адженди сталого розвитку» досліджено політико-економічні та соціальні наслідки глобальної адженди, проаналізовано вектор трансформації політичних інститутів та роль демократизації громад у локалізації ЦСР, із акцентом на децентралізацію та залучення

стейкхолдерів.

У третьому розділі «Глобальна адженда сталого розвитку та модернізація процесів політичного менеджменту в Україні» автор охарактеризував політичний проектний менеджмент, проаналізував міжнародні кейси (Скандинавія, Німеччина, Коста-Рика, Китай) та запропонував трикомпонентну національну модель імплементації ЦСР, яка включає Національну Раду, Агентство та Фонд сталого розвитку.

У висновках узагальнено результати дослідження, оцінено ступінь досягнення мети та завдань, сформульовано пропозиції щодо реформування політичних інститутів та реалізації ЦСР в Україні. У додатках представлено схеми поточної та модернізованої моделі імплементації ЦСР, структури запропонованих інститутів та механізми фінансування.

Дисертаційна робота Олександра Вадимовича Воевудського відзначається чіткою структурою, логічною послідовністю, поєднанням теоретичних і практичних аспектів, переконливою аргументацією та актуальним змістом. Вона є самостійним науковим дослідженням, яке повною мірою відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів № 44 від 12.01.2022 р. (в редакції 01.01.2024 р.), і може бути рекомендована до розгляду Вченою радою Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара для створення спеціалізованої вченої ради для разового публічного захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 Політологія.

Д-р політ. наук, проф. Шуліка А.А. (23.00.01 – теорія та історія політичної науки): Дисертаційне дослідження Воевудського О.В. на тему «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку» присвячене актуальній та суспільно значущій проблемі – аналізу трансформації політичних інститутів України для досягнення Цілей сталого розвитку (ЦСР) в умовах складних викликів, таких як війна, економічна нестабільність та прагнення до європейської інтеграції. Актуальність роботи зумовлена необхідністю адаптації національної політики до глобальних стандартів сталого розвитку, що є критично важливим для забезпечення довгострокової стабільності та стійкості України. У контексті сучасних реалій, зокрема воєнного конфлікту та поствоєнного відновлення, дослідження чинників, що впливають на імплементацію ЦСР, та розробка механізмів їх реалізації набувають особливого значення для вдосконалення політичної системи.

У роботі чітко сформульовано мету та завдання, які реалізовано послідовно й системно. Структура дисертації відповідає встановленим вимогам і демонструє високий рівень підготовки здобувача. Теоретична база дослідження ґрунтується на широкому спектрі джерел, включаючи українські та зарубіжні праці, що дозволяє здійснити глибокий аналіз теми. Автор проявив ґрунтовну обізнаність із сучасними науковими підходами до проблематики сталого розвитку, опрацювавши значний масив літератури (149 позицій), у тому числі англійські джерела, що відображають актуальний стан міжнародного наукового дискурсу. Нормативно-правова база, зок-

рема стратегічні документи України та міжнародні угоди, проаналізована з урахуванням їхньої імплементації, що засвідчує практичну спрямованість роботи. Усі джерела використано відповідно до принципів академічної доброчесності, із коректними посиланнями та бібліографічними описами.

Структура дисертації є логічною та відповідає поставленій меті й завданням. Текст містить анотації українською та англійською мовами, вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел та додатки. У вступі обґрунтовано актуальність теми, визначено зв'язок із науковими програмами, сформульовано мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, описано методи, емпіричну базу, наукову новизну, практичне значення, апробацію результатів і структуру роботи.

У першому розділі «Теоретико-методологічні засади дослідження політичної модернізації у вимірі сталого розвитку» автор систематизував міждисциплінарні основи сталого розвитку, розкрив політологічні пріоритети та методологічні підходи до аналізу політичної модернізації. Заслуговує на увагу застосування міждисциплінарного підходу, що інтегрує знання з екології, економіки, права, соціології та політології, а також використання принципів методологічного плюралізму, включаючи системний аналіз, порівняльний метод і кейс-стаді.

Другий розділ «Політико-інституційні засади впровадження адженди сталого розвитку» присвячено аналізу політико-економічних і соціальних наслідків глобальної адженди, трансформації політичних інститутів та ролі демократизації громад у локалізації ЦСР. Автор детально охарактеризував вплив децентралізації та залучення стейкхолдерів на імплементацію ЦСР, підкріпивши аналіз прикладами з регіонів України, що демонструє глибоке розуміння національного контексту.

Третій розділ «Глобальна адженда сталого розвитку та модернізація процесів політичного менеджменту в Україні» фокусується на практичних аспектах реалізації ЦСР. Автор запропонував трикомпонентну модель, що включає Національну Раду зі сталого розвитку, Національне Агентство та Фонд сталого розвитку, обґрунтувавши її на основі міжнародного досвіду (Скандинавія, Німеччина, Коста-Рика, Китай). Заслуговує на увагу детальна розробка структури та функцій запропонованих інститутів, а також врахування викликів, таких як інституційна фрагментація та корупція, із пропозиціями щодо їх подолання.

Дисертація відображає сучасні тенденції розвитку політичної науки та публічної політики, пропонуючи всебічний підхід до аналізу взаємозв'язку політичної модернізації та сталого розвитку. Автор не лише виявив ключові проблеми імплементації ЦСР в Україні, а й систематизував їх за інституційними, економічними та соціальними чинниками, розробивши обґрунтовані рекомендації. Практична значущість роботи полягає у можливості використання запропонованої моделі органами влади, зокрема Верховною Радою, Кабінетом Міністрів та місцевими громадами, для реформування інститутів та реалізації ЦСР. Особливої уваги заслуговують пропозиції щодо інтеграції ЦСР у бюджетний процес, розвитку зелених фінансових інструментів та посилення міжнародної співпраці, що є особливо актуальним у контексті післявоєнного відновлення. Результати дослідження також можуть бути застосовані у навчальних курсах, таких як «Публічна політика», «Управління сталим

розвитком» та «Екологічна політика», що підвищує його освітню цінність.

Наукова новизна дисертації підтверджена оприлюдненням основних положень у 5 фахових публікаціях, у тому числі 4 у виданнях категорії Б, та апробацією на конференціях, зокрема IX Всеукраїнській науково-практичній конференції «Придніпровські соціологічні читання» (Дніпро, 2024). Зміст публікацій відображає ключові етапи дослідження та його результати.

Дисертація Олександра Вадимовича Воевудського є самостійним науковим дослідженням, виконаним на високому рівні та оформленим відповідно до вимог. Рукопис відповідає Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів № 44 від 12.01.2022 р. (в редакції 01.01.2024 р.), а автор заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії у галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 052 Політологія.

В ОБГОВОРЕННІ ДИСЕРТАЦІЇ ВОЄВУДСЬКОГО О.В. ВЗЯЛИ УЧАСТЬ:

Д-р політ. наук, доц. А.А. Шуліка (23.00.02 – політичні інститути та процеси): Дисертація О.В. Воевудського на тему «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку» є самостійним науковим дослідженням, яке вирішує важливі завдання сучасної політичної науки, пов'язані з адаптацією політичних інститутів України до вимог глобальних Цілей сталого розвитку (ЦСР). Слід відзначити, що автор демонструє не лише ґрунтовну теоретичну підготовку, підтверджену успішним опануванням освітньої програми підготовки доктора філософії за спеціальністю 052 Політологія, а й глибоке розуміння практичних аспектів реалізації сталого розвитку, що відображено у запропонованій трикомпонентній моделі, яка включає Національну Раду, Агентство та Фонд сталого розвитку. На мою думку, дисертація О.В. Воевудського відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів № 44 від 12.01.2022 р. (в редакції 01.01.2024 р.), і може бути винесена на розгляд Вченої ради Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара для створення спеціалізованої вченої ради для разового публічного захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 Політологія.

Канд. соціол. наук, доц. Бойко В.А. (22.00.01 – теорія та історія соціології): Також хочу підтримати дисертацію О.В. Воевудського на тему «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку», яка спрямована на вирішення актуальної проблеми сучасної політичної науки – адаптації політичних інститутів України до вимог глобальних Цілей сталого розвитку (ЦСР). На мою думку, особливу цінність у дисертаційній роботі О.В. Воевудського становить ґрунтовний аналіз міжнародного досвіду реалізації ЦСР, що включає

кейси Скандинавії, Німеччини, Коста-Рики та Китаю. Наприклад, автор звертається до шведського досвіду впровадження податку на викиди вуглецю, який демонструє успішне поєднання екологічної стійкості з економічним зростанням, а також до німецької моделі *Energiewende*, що ілюструє ефективність довгострокового планування енергетичного переходу. У контексті Коста-Рики автор акцентує на інноваційних схемах оплати екосистемних послуг, які сприяли відновленню лісового покриву, а в китайському досвіді підкреслюється роль централізованого планування у масштабуванні зелених технологій. Цей аналіз міжнародних практик не лише демонструє глибоке опрацювання глобальних підходів до сталого розвитку, а й слугує основою для розробки авторської трикомпонентної моделі імплементації ЦСР в Україні, що враховує національні реалії, зокрема воєнний контекст та економічні обмеження. Наведений аспект додає вагомості висновкам дисертанта щодо необхідності централізації координації та залучення стейкхолдерів для ефективної реалізації ЦСР.

У цілому дисертація О.В. Воевудського на тему «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку» є самостійним науковим дослідженням, яке повною мірою відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів № 44 від 12.01.2022 р. (в редакції 01.01.2024 р.), і може бути винесена на розгляд Вченої ради Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара для створення спеціалізованої вченої ради для разового публічного захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 Політологія.

Головуючий, д-р політ. наук, проф. Кривошеїн В.В.: Чи є ще бажаючі виступити? Якщо бажаючих немає, то давайте перейдемо до обговорення висновку.

ВИСНОВОК

Актуальність теми дисертації. Глобальна адженда сталого розвитку, визначена Організацією Об'єднаних Націй, стала ключовим орієнтиром для країн у боротьбі з такими викликами, як зміна клімату, економічна нерівність та соціальна несправедливість. Для України, яка перебуває у стані політичного та економічного переходу, зіткнувшись із військовим конфліктом, корупцією та економічною нестабільністю, інтеграція принципів сталого розвитку в процес політичної модернізації є не лише корисною, а й життєво необхідною.

Це може забезпечити структурований шлях до досягнення довгострокової стабільності, процвітання та стійкості, особливо в умовах прагнення до європейської інтеграції та пост воєнної відбудови. В останні роки Україна стикається з низкою викликів, які випробовують її політичну, економічну та соціальну системи. Війна на сході країни, що триває з 2014 року та ескалувала у 2022 році, спричинила значні екологічні та економічні збитки, зокрема забруднення ґрунтів, руйнування інфраструктури та переміщення мільйонів людей. Системна корупція підриває довіру до інститутів та міжнародних партнерів, а економічна нестабільність, позначена високою інфляцією та безробіттям, ускладнює реалізацію довгострокових

стратегій розвитку. У таких умовах традиційні моделі економічного зростання виявляються недостатніми, тоді як сталий розвиток, з його акцентом на балансі між економічним зростанням, соціальною справедливістю та екологічною стійкістю, пропонує цілісну платформу для вирішення цих багатогранних проблем.

Проте реалізація Цілей сталого розвитку в Україні залишається фрагментованою через інституційні слабкості та брак скоординованих зусиль. Відповідальність за впровадження ЦСР розподілена між численними державними органами, що призводить до неузгодженості дій та неефективного використання ресурсів. Війна та економічна криза обмежують фінансові можливості, а корупція та бюрократична неефективність перешкоджають прозорому управлінню.

Водночас є певні успіхи, такі як реформи в енергетичному секторі, спрямовані на перехід до відновлюваних джерел енергії, та активність громадянського суспільства у просуванні екологічних ініціатив. Україна на сьогодні має сформовану інституційну модель імплементації Цілей сталого розвитку, але її ефективність це дискусійне питання. Також даються в знаки регіональні диспропорції, недостатня комунікація між регіонами, громадами та центром у питаннях сталого розвитку, ускладнюють рівномірне впровадження ЦСР. Таким чином, є нагальна потреба дослідити, як політична модернізація може бути використана для ефективної реалізації цих цілей, враховуючи унікальний контекст України.

Затвердження теми та плану дисертації. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої Ради Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, протокол № 05 від 18.11.2021 р. Науковим керівником призначено канд. політ. наук, доц. А.Є. Лясогу (23.00.02 – політичні інститути та процеси).

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційна робота О.В. Воевудського виконана на кафедрі політології, соціології та публічного управління Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, відповідно до плану науково-дослідних робіт кафедри політології, соціології та публічного управління факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара та в межах наукової теми «Особливості формування сталої (консолідованої) демократії в Україні: теоретико-методологічний, політикоінституційний та політико-комунікаційний виміри» (№ держреєстрації 0122U001332), а також відповідно до Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науковотехнічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні, затверджених постановою Кабінету Міністрів України № 476 від 30.04.2024 р.; Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2023 року, затверджених постановою Кабінету Міністрів України № 942 від 07.09.2011 р.; Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12.01.2015 р. № 5/2015.

Публікації та особистий внесок здобувача. Постановка і вирішення всього комплексу завдань та публікація результатів дослідження здійснені автором самостійно. Основні положення, висновки й рекомендації дисертації апробовано на на-

уково-практичних конференціях: ІХ Всеукраїнській науково-практичній конференції з міжнародною участю «Придніпровські соціологічні читання» (м. Дніпро, 18 жовтня 2024 р).

Основні наукові результати дисертації відображені у 5 наукових публікаціях, в т.ч. 4 наукові статті, які опубліковані у фахових наукових видання України із політології.

Наукова новизна отриманих результатів репрезентована такими положеннями:

Вперше:

- розроблено трикомпонентну національну модель сталого розвитку для України. Сутність новизни полягає у створенні концептуальної інституційної архітектури для реалізації ЦСР в Україні, яка полягає у координації інституційних ресурсів та заусиль на національному та регіональному рівні. Запропонована модель є унікальною через урахування кризових обставин в Україні, інтеграцію централізованих інституціональних зусиль із децентралізованою регіональною специфікою та міжсекторальною взаємодією, що робить її відмінною від попередніх підходів, які зосереджувалися на фрагментарному управлінні;

- оцінено вплив війни на інтеграцію принципів сталого розвитку в політичну модернізацію. Новизна полягає у системному аналізі того, як війна впливає на процеси модернізації та сталого розвитку в Україні, охоплюючи екологічні, економічні та соціальні наслідки конфлікту. Цей аналіз розглядає війну як багатогранний фактор, який одночасно ускладнює і стимулює трансформацію політичної системи через необхідність адаптації до кризових умов;

- виявлено синергію між екологічними, економічними та соціальними викликами в умовах війни. Новизна полягає у виявленні синергії між екологічними, економічними та соціальними викликами в умовах воєнного конфлікту, що впливають на процеси модернізації та сталого розвитку. Дослідження охоплює екологічні, економічні та соціальні аспекти, визначаючи їх як взаємопов'язану систему, ефективність якої прямо впливає на досягнення Цілей сталого розвитку;

Уточнено:

- значення інтеграції екології, економіки, права, соціології та політології для розробки стратегій сталого розвитку. Уточнено сутність міждисциплінарного підходу як основи для створення адаптивних політичних стратегій в Україні, підкреслено його роль у подоланні фрагментації знань і формуванні цілісного бачення сталого розвитку;

- зміст поняття "екологічна модернізація". Уточнено теоретичне розуміння екологічної модернізації, розширивши його від традиційного фокусу на зелені технології до ширшого контексту, що включає реагування на антропогенні катастрофи і необхідність відновлення екосистем у воєнний період. Це уточнення є сутнісним, оскільки адаптує концепцію до специфічних екологічних викликів України;

- набір ключових бар'єрів і можливостей, що впливають на інтеграцію ЦСР. Уточнено перелік і характер бар'єрів та можливостей, із деталізацією їхнього

впливу на інституційну спроможність. Новизна полягає у конкретизації цих факторів у кризовому контексті, що відрізняє їх від загальних оцінок у стабільних країнах;

Набуло подальшого розвитку:

- підходи до аналізу функцій політичних інститутів у впровадженні ЦСР. Розвинуто розуміння ролі політичних інститутів, через деталізацію їхньої трансформації в умовах реалізації ЦСР, зокрема шляхом створення трансформаційної моделі. Цей розвиток поглиблює попередні дослідження, додаючи акцент на адаптивність інститутів до кризових умов і міжсекторальну координацію;

- використання міжнародних кейсів для адаптації до українських умов. Набуло розвитку практичне застосування міжнародного досвіду через конкретні рекомендації для України, такі як цифрова прозорість, відновлювана енергетика та швидка мобілізація ресурсів у поствоєнний період. Це розширює попередні порівняльні аналізи, адаптуючи їх до унікального контексту України;

- Ідея децентралізації як основи локалізації ЦСР. Розвинуто концепцію децентралізації як інструменту сталого розвитку, із деталізацією механізмів залучення громад і регіональних рад до реалізації ЦСР. Цей розвиток підкреслює синергію між локальною автономією та національною координацією, поглиблюючи попередні уявлення про децентралізацію в Україні.

можливості їх використання для вдосконалення політичної системи України через інтеграцію принципів сталого розвитку в процеси модернізації, що є особливо актуальним в умовах війни, економічної нестабільності та прагнення до європейської інтеграції. Дослідження пропонує конкретні інструменти, стратегії та рекомендації, які можуть бути застосовані органами державної влади, місцевими громадами та громадянським суспільством для підвищення ефективності реалізації ЦСР, подолання кризових викликів і забезпечення стійкого майбутнього країни.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає в можливості їх використання для вдосконалення політичної системи України через інтеграцію принципів сталого розвитку в процеси модернізації, що є особливо актуальним в умовах війни, економічної нестабільності та прагнення до європейської інтеграції. Дослідження пропонує конкретні інструменти, стратегії та рекомендації, які можуть бути застосовані органами державної влади, місцевими громадами та громадянським суспільством для підвищення ефективності реалізації ЦСР, подолання кризових викликів і забезпечення стійкого майбутнього країни.

Список публікацій здобувача за темою дисертації

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації

1. Воевудський О. В. Стратегічне планування та сталий розвиток: нові виклики для політичного менеджменту в Україні. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». 2024. № 8 (163). С. 7–11. DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2057-2024-8-10190>

2. Воевудський О. В. Взаємодія державних та приватних ініціатив у сфері сталого розвитку: виклики та перспективи. Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії. 2024. Вип. 55. С. 255–261. DOI: <https://doi.org/10.30970/PPS.2024.55.31>

3. Воевудський О. В., Тимченко М. М. Політичні аспекти післявоєнного відновлення інфраструктури України: можливості для інтеграції принципів сталого розвитку. Національні інтереси України. 2024. № 5. С. 602–608. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2024-5\(5\)-602-608](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2024-5(5)-602-608) [Воевудський О. В.: емпіричний аналіз і рекомендації; Тимченко М. М.: теоретичне обґрунтування та методологія]

Праці, які додатково відображаються зміст дисертації

4. Воевудський О. В. Роль політичних інституцій в інтеграції глобальних цілей сталого розвитку в національну політику України. Соціально-гуманітарний вісник. 2024. Вип. 49. С. 17–19. DOI: 10.61718/sgv

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

5. Воевудський О. В. Місцеве самоврядування як каталізатор сталого розвитку: політичні аспекти впровадження. Придніпровські соціологічні читання: збірник матеріалів ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Дніпро, 18 жовтня 2024 р.) / відп. ред. В. В. Кривошеїн. Дніпро: Видавничо-поліграфічний дім «Формат А+», 2024. С. 62–65.

На підставі заслуховування та обговорення доповіді О.В. Воевудського про основні положення дисертаційної роботи, питань та відповідей на них

УХВАЛИЛИ:

1. Підготовлена аспірантом кафедри політології, соціології та публічного управління Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара дисертація Воевудського Олександра Вадимовича на тему «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку» є завершеною науковою працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати, що розв'язують конкретне наукове завдання у галузі політології. Дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів № 44 від 12.01.2022 р. (в редакції 01.01.2024 р.) та може бути винесена на розгляд Вченої ради Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара для розгляду питання про утворення спеціалізованої вченої ради для разового публічного захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 Політологія.

2. Рекомендувати дисертаційну роботу Воевудського Олександра Вадимовича на тему «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку» до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 Політологія.

3. Клопотати перед Вченою радою університету розглянути питання про створення спеціалізованої вченої ради для проведення разового захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 Політологія у такому складі:

ВІДОМОСТІ

про членів спеціалізованої вченої ради для разового захисту дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 Політологія аспіранта Воевудського Олександра Вадимовича «Політична модернізація сучасної України в контексті глобальної адженди сталого розвитку» у Дніпровському національному університеті імені Олеся Гончара, Міністерство освіти і науки України, м. Дніпро, пр. Науки, 72, тел. (056) 374-98-43

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Місце основної роботи, підпорядкування, посада	Науковий ступінь, шифр, назва спеціальності, за якою захищена дисертація, рік присудження	Вчене звання (за спеціальністю, кафедрою), рік присвоєння	Наукові публікації, опубліковані за останні п'ять років, за науковим напрямом, за яким підготовлено дисертацію здобувача
1	2	3	4	5	6
1.	Ставченко Сергій Вікторович (голова)	Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара Міністерства освіти і науки України, в.о. завідувача кафедри політології, соціології та публічного управління	доктор політичних наук, 23.00.01 – теорія та історія політичної науки, 2018 р., Україна	професор (по кафедрі політології), 2023 р., Україна	1. Третяк, О.А., Ставченко, С.В. (2023). Кризовість та стабільність в умовах інституалізації публічної сфери політики. Філософія та політологія в контексті сучасної культури, 15 (Спецвипуск), 89-95. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.15421/352335 . Ключові слова: <i>публічна сфера політики</i> , політична криза, індивідуалізація, <i>політична комунікація</i> , політичні технології, громадська думка, політична консолідація, політична система. 2. Stavchenko, S., Tokovenko, O., Topchii, H., Loginov, V. (2022). On the issue of choosing optimal ways to overcome crisis

1	2	3	4	5	6
					<p>phenomena in the field of political communications against the background of large-scale military aggression. <i>Cuestiones Políticas</i>, 40 (75), 907-921. (Web of Science) https://doi.org/10.46398/cuestpol.4075.54. ISSN 2542-3185 Ключові слова: <i>political communication</i>; overcoming the crisis; large-scale military aggression; information context; Russian-Ukrainian war.</p> <p>3. Ставченко, С., Третяк, О. (2022). Антикризисні політичні технології: зміст та значення в умовах політичної трансформації. <i>Вісник Львівського університету. Філософсько-політологічні студії</i>, 4, 26-29. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.30970/PPS.2022.44.31</p> <p>Ключові слова: політична криза, антикризова політика, політичні технології, демократизація, політична трансформація, політична участь, <i>політичні комунікації</i>.</p>
2.	Висоцька Ольга Євгенівна (опонент)	КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради, завідувач кафедри філософії	доктор філософських наук, 09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії, 2010 р., Україна	професор (по кафедрі філософії), 2024 р., Україна	Яшина, О.М., Висоцька, О.Є. (2023). Ефективне державне управління сферою культури в інтересах сталого розвитку: ключові міжнародні виміри. <i>Таврійський науковий вісник. Серія: Публічне управління та адміністрування</i> , 2, 41-51. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.32851/tnv-pub.2023.2.6 . Ключові слова: державне управління, культура, <i>сталий розвиток</i> , міжнародні виміри, ефективність, інновації. <p>2. Vysotska, O., Vysotskyi, O. (2022). Green consumer culture</p>

1	2	3	4	5	6
					<p>as a factor of sustainable development of society. Journal of Geology, Geography and Geoecology, 31 (1), 171-185. (Web of Science) https://doi.org/10.15421/112217. ISSN 2617-2909 (print), ISSN 2617-2119 (online) Ключові слова: ecology, environmental culture, <i>ecological crisis</i>, consumer culture, environmental safety, <i>sustainable development</i>, green consumption, education for sustainable development.</p> <p>3. Vysotska, O., Rieznikov, S., Rohova, E., Vysotskyi, O., Vatkovska, M. (2021). Philosophy and Practice of Education for Sustainable Development in Ukraine: On the Example of Secondary Education in the Dnipropetrovsk Region. European Journal of Sustainable Development, 10 (2), 256-266. (Web of Science) https://doi.org/10.14207/ejsd.2021.v10n2p256. ISSN: 2239-5938, EISSN: 2239-6101 Ключові слова: education for <i>sustainable development</i>, integration, educational environment, integrity, personality.</p>
3.	Хилько Микола Іванович (опонент)	Київський національний університет імені Тараса Шевченка Міністерства освіти і науки України, професор кафедри політології	доктор філософських наук, 09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії, 2001 р., Україна	професор (по кафедрі політології), 2004 р., Україна	. Хилько, М.І., Товмаш, Д.А. (2022). Цілі сталого розвитку як спроба цілеспрямованого програмування гармонії майбутнього людства. Політологічний вісник, 88, 36-60 (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.17721/2415-881x.2022.88.36-60 Ключові слова: природне середовище; екологія; економіка; екологічна політика; <i>екологічна криза</i> ; концепція сталого

1	2	3	4	5	6
					<p>розвитку; ПРООН; <i>цілі сталого розвитку</i>.</p> <p>2. Хилько, М.І. (2021). Екологічна безпека як фундаментальна складова національної безпеки. Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса. Політичні науки, 6, 69-75. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.31558/2617-0248.2021.6.11</p> <p>Ключові слова: національна безпека; <i>екологічна безпека</i>; екологічні загрози; екологічна стратегія; національний екологічний інтерес.</p> <p>3. Хилько, М.І. (2021). Цінності екологічної безпеки як соціокультурні регулятори соціуму. Політичне життя, 3, 101-108. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.31558/2519-2949.2021.3.15.</p> <p>Ключові слова: цінності <i>екологічної безпеки</i>; <i>екологічна криза</i>; екологічна освіта; екологічна свідомість; цивілізація..</p>
4.	Кривошеїн Віталій Володимирович (рецензент)	Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара Міністерства освіти і науки України, декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин	доктор політичних наук, 23.00.01 – теорія та історія політичної науки, 2010, Україна	професор (по кафедрі соціології), 2014 р., Україна	<p>1. Kryvoshein, V., Kononenko, V., Koshovyi, B.-P., Dynnyk, I., Lazebna, I. (2024). Public Opinion and Public Policy: an Interactive Analysis of the Interaction between Citizens and Government in the Context of Decision-Making in Ukraine. Revista Juridica, 77 (1, January-March), 835-857. (Scopus). https://revista.unicuritiba.edu.br/index.php/RevJur/article/view/6872 http://dx.doi.org/10.26668/revistajur.2316-753X.v1i77.6872 ISSN: 2316-753X</p> <p>Ключові слова: Public opinion;</p>

1	2	3	4	5	6
					<p>Public policy; Sustainable development; Human capital; Intellectual security; Interactive analysis; Interaction between citizens and government; Decision-making.</p> <p>2. Bobos, O., Plazova, T., Marchuk, N., Fihurna, M., Kryvoshein, V. (2023). Public Policy in the Context of Political, Military, and Financial Risks: Challenges and Ways of Implementation. <i>Revista Brasileira de Direito</i>, 19 (3, September-December), 1-22. (Web of Science) https://doi.org/10.18256/2238-0604.2023.v19i3.4981.</p> <p>Ключові слова: <i>Public policy;</i> Modern challenges; Crises; Ways of implementation; War.</p> <p>3. Кривошеїн, В., Денисенко, Д., Балійчук, В. (2024). Зміни в системі цінностей громадян України зі статусом внутрішньо переміщених осіб. <i>Грані</i>, 27 (2), 101-108. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.15421/172437</p> <p>Ключові слова: війна, <i>вимушена міграція</i>, трансформація, <i>аксіологія</i>, солідарність, ідентифікація, національна ідентичність, історична пам'ять.</p>
5.	Шуліка Андрій Андрійович (рецензент)	Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара Міністерства освіти і науки України, професор кафедри політології, соціології та публічного управління	доктор політичних наук, 23.00.01 – теорія та історія політичної науки, 2019 р., Україна	доцент (по кафедрі політології), 2015 р., Україна	<p>1. Шуліка, А.А. (2023). Вплив громадянського суспільства на реалізацію концепції сталого розвитку. <i>Вісник Львівського університету. Філософсько-політологічні студії</i>, 49, 351-356. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.30970/PPS.2023.49.42</p> <p>Ключові слова: <i>сталий розвиток, цілі сталого розвитку</i>, громадянське суспільство, інститути громадянського суспільства, політична участь, соці-</p>

1	2	3	4	5	6
					<p>альна справедливість, прийняття політичних рішень.</p> <p>2. Шуліка, А.А., Торяник, В.М. (2022). Політико-теоретичні та політико-інституційні дослідження: парадигмальний вплив на авторську суб'єктність. <i>Epistemological studies in Philosophy, Social and Political Sciences</i>, 5 (1), 105-111. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.15421/342214</p> <p>Ключові слова: парадигма, <i>політичні інститути</i>, політична теорія, авторська суб'єктність, наукова спільнота, раціоналізм.</p> <p>3. Шуліка, А.А. (2021). Вплив пандемії COVID-19 на розвиток політичної прекарності в сучасному світі. <i>Філософія та політологія в контексті сучасної культури</i>, 13 (1), 113-119. (фахове видання, категорія Б) https://doi.org/10.15421/352113</p> <p>Ключові слова: прекарність, політична прекарність, пандемія COVID-19, прекарні політичні групи, економічна нерівність, <i>соціально-політична нерівність</i>, мігранти.</p>

Результати відкритого голосування:

«За» – 18,

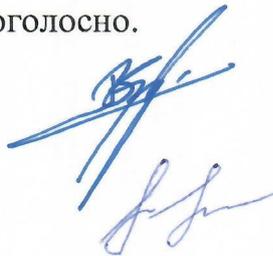
«Проти» – немає,

«Утримались» – немає.

Рішення прийнято одноголосно.

Головуючий

Секретар

Віталій КРИВОШЕЇН

Вікторія ВЕРШИНА